

Nhân ngày lễ TÌNH YÊU 14/2 , thân kính mời quý thân hữu thưởng lãm bài thơ:

THUỞ ĐÁ VÀNG

- Thương tặng vợ hiền còn ở quê nhà
- Chúc mừng Sinh Nhật em 29 tuổi

Hỡi vợ hiền yêu dấu của anh !
Nghe anh bày tỏ tấm lòng thành
Nhớ em anh vẫn chờ vẫn đợi
Một ngày sum họp Tái Duyên Sanh.

Cuộc sống trăm năm đâu là mấy
Thế mà đời mấy lượt bể dâu
Tình 8 năm chồng chất đau sầu
Giờ xa nữa bao giờ gặp lại.

Nghĩ thấy đời sao mà khổ vậy
Một kiếp người lận đận phân ly
Một lần yêu trong tuổi dậy thì
Rồi đau đớn lệ tràn thương nhớ.

Từng cơn gió hôn vờn trên lá
Đêm lạnh về buồn tím không gian
Lòng băng khuâng nhớ thuở đá vàng
Xin dệt lại vần thơ vương vấn.

Một buổi sáng cánh chim lạc bến
Thật sững sờ như giấc chiêm bao
Anh nhìn em như gặp kiếp nào
Em hờ hững tim hồng chưa ngỏ.

Ngày đó ngây thơ em nào đã
Yêu ai đâu mà mộng mà mơ
Tình anh đến dạt dào sóng cả
Đi em đi khắp nẻo sơn hà.

Anh vẫn đến như tình anh đến

Em thỏa nguyện đón nhận tình yêu
Xa một phút lòng buồn khôn tả
Mình bên nhau vui biết bao nhiêu.

Có những buổi trưa gió hắt hiu
Sánh bước bên nhau đợi nắng chiều
Em ngồi đan tóc lời tâm sự
Anh mơ màng ôm trọn dáng yêu.

Mới hẹn tình ta đã ngát hương
Thương anh, em nói: “ phận thuyền duyên
Trao anh một tấm lòng chung thủy
Đừng làm em khổ hỡi người thương.”

Mười ngón tay ngà tay đan tay
Đất trời chứng giám ước nguyện này
Mai sau sẽ không làm em khổ
Để tình hương lửa vẹn duyên say.

Em cười khoe sắc hồng đôi má
Suối tóc buông lơỉ xỏa bờ vai
Đôi môi thắm đượm tình ân ái
Ôi ! đẹp làm sao anh ngất ngây..

Buổi sáng ,buổi trưa và buổi tối
Mình yêu nhau quấn quýt bên nhau
Mình thương nhau ước hẹn duyên đầu
Cùng xây dựng lâu đài hạnh phúc.

Anh biết làm thơ từ độ ấy
Góp ngàn mây rạn rở bốn phương
Vạn loài hoa khoe sắc bên vườn
Để dâng tặng người yêu muôn thuở.

Nét đẹp đài trang- ôi ! diễm lệ
Hàng mi cong đan nét kiều sa.
Mắt long lanh chứa lệ Ngân Hà.
Ngón tay ngọc tuyệt vời kỳ lạ.

Anh dạo khúc tơ vàng êm ả
Em ca bài Ước Mộng Chiều Xuân
Ôi ! dư âm thánh thót vang ngân
Ngàn sao sáng băng khuâng tưởng nhớ.

Mỗi buổi chiều sau giờ tan sở
Anh vội vàng tìm đến thăm em

Mình trao nhau tiếng ngọt êm đêm
Màn đêm phủ anh về tiếc nuối.

Em chẳng muốn đường xa đêm tối
Anh trở về phòng vắng điều hiu:
“Thôi anh à , mình sống bên nhau
Anh hãy dọn hành trang về ở.

Em nào biết vắng em anh lỡ
Hẹn hò hoặc nhạt nhệch cùng ai
Thời bây giờ nguy hiểm nạn tai
Em không có lấy ai chăm sóc. “

Đẹp làm sao lời trong ý ngọc
Ân tình em xin gửi vào lòng
Những đêm dài thao thức nhớ mong
Xa một bước anh buồn muốn khóc.

Căn nhà nhỏ đôi tim ấp ủ
Tiếng ra vào miệng đắng thể nhân
Người nói không, kẻ nói xa gần
Bao giông tố cuồng phong đe dọa.

Tháng ngày trôi tình mình càng thắm
Vượt không gian kết chặt đời nhau
Vượt thời gian sóng gió ba đào.
Tình yêu đã san bằng trở ngại.

Em lộng lẫy thiên thần áo cưới
Anh sáng ngời trong buổi tân hôn
Sánh bước bên nhau đẹp ước nguyện
Tay nâng chén rượu mừng hai họ.

Từng tiếng chúc trăm năm hạnh phúc
Đến tiếng cười vui vẻ Mẹ Cha
Em thẹn thùng đỏ hồng đôi má
Anh rộn ràng đẹp quá vợ ta.

Hai mái đầu xanh vai sánh nhau
Đôi tim rạo rức nụ hôn đầu
Tình em thơm ngát ngàn hoa thắm
Tô điểm đời anh hết khổ đau.

Lâm Hoài Vũ - 2/1982

www.vietnamvanhien.org